

bliver kritiseret af overordnede Revisionsmyndigheder. Det har Statsrevisorerne paa-talt tidligere, og de gentager det i Aar; til denne Paataale kan Udvalget slutte sig, og man kan yderligere udtale som Udvalgets Opfattelse, at den Del af Statsregnskabet, som har været behandlet af overordnede Revisionsmyndigheder, foreligger helt anderledes klar og fyldig og bedre overskuelig end de øvrige Styrelsesgrenes Regnskaber.

Det næste Afsnit i Betænkningen, Afsnit IV, angaar Behandlingen af Særregnskaberne, og det siges i Begyndelsen, at Statsrevisorerne har gennemgaaet 31 Særregnskaber og til enkelte af disse knyttet særlige Bemærkninger, men det maa i al Almindelighed siges, siger Statsrevisorerne, at disse Regnskaber er omhyggeligt førte og nøjagtigt aflagte. Der gøres, som sagt, enkelte Bemærkninger, og jeg skal kort pege paa disse. Under § 1 og under § 12 siger Statsrevisorerne, at de maa anse det for ønskeligt, at Rejsseudgifter i højere Grad specificeres, end Tilfældet er paa Regnskaberne. Det er en Udtalelse, som Udvalget kan slutte sig til, idet vi ikke finder det rigtigt, at en Post, hvori der findes en Række Udgifter af forskellig Art, bliver ført op paa Statsregnskabet under Fællesbetegnelsen: Rejsseudgifter, men finder, at der bør vedlægges Bilag om, hvorledes denne Fællespost fremkommer, til Underretning for Revisionsmyndighederne.

Under § 2 vil man se, at Udgifterne ved Indretning af en Tjenestebolig for Generaldirektøren i Centralpostbygningen har været opførte paa Finansloven for 1917—18 med en Bevilling paa 14 000 Kr., men de har andraget 31 286 Kr. 30 Ø., og Statsrevisorerne siger herom, at Administrationen i højere Grad bør have Opmærksomheden henvendt paa, at der ved Fremsettelsen for Lovgivningsmagten af Forslag om saadanne Ombygningsarbejder maa kunne opgives nøjagtigere Overslagssummer. Det har maaske været vanskeligt i den Periode, vi nu har gennemlevet, men eet er i alt Fald givet, nemlig at denne Foranstaltning er truffet paa et saadant Tidspunkt i Finansaaret, at hvis den oprindelige Bevilling ikke kunde slaa til, kunde der have været søgt Bevilling ved Tillægsbevillingsloven til denne Udgift.

Under § 13, Landbrugsministeriet, er det oplyst, at et Beløb af 415 Kr. 23 Ø., som er indkommet ved Plantesalg, ikke er medtaget i Statsregnskabet som en Indtægt. Det dækker en vis Udgift indenfor det samme Regnskab, men det er ikke opført paa den Maade, hvorpaa man ønsker den Slags Beløb opført.

Det næste Punkt angaar ligeledes Landbrugsministeriet, nemlig Havebrugsforsøgsstationerne. Den samlede Regnskabsudgift udgør her 190 964 Kr. 86 Ø., medens der kun er bevilget 118 827 Kr. 50 Ø. Saa udgør ganske vist Driftsindtægten et Beløb, der er større end det bevilgede, idet den andrager 137 069 Kr. 85 Ø., medens man paa Bevillingen kun havde anslaaet den til 63 872 Kr., saaledes at Regnskabet for disse Havebrugsforsøgsstationer ender med, at den opførte Bevilling ikke overskrides. Men Statsrevisorerne har hertil bemærket, at det ikke er i Overensstemmelse med det, man har krævet, ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side, at opføre disse Beløb, som sket er, og det maa saa meget mere paatales, som der paa Tillægsbevillingsloven for det paagældende Aar var ført til Afgang et Beløb af 3 128 Kr. i Anledning af Afgrødetab paa Grund af Misvækst. Man maatte derfor, som Statsrevisorerne siger, faa det Indtryk, at Bevillingerne i øvrigt passede. Under samme Post findes opført et Beløb af 31 456 Kr. som Driftsindtægt, skønt det er et Prioritetslaan. Dette mener Statsrevisorerne selvfølgelig ikke er korrekt, og dertil kan Udvalget slutte sig.

De næste tre Punkter i Udvalgets Betænkning angaar Bevillinger, om hvilke man fra Lovgivningsmagtens Side har haft den Opfattelse, at de var anslaaede, og for hvilke man derfor havde ønsket og ventet en Regnskabsaflæggelse; men fra vedkommende Myndigheds Side — den første angaar Vejvæsenet, den anden Jernbanevæsenet og den tredje Mønstringsvæsenet — har man betragtet disse Beløb saaledes, at man har modtaget dem paa samme Maade, som der fra Lovgivningsmagtens Side bliver tilstaaet Kontorholdsvederlag f. Elks. til en Herredsfoged eller Amsforvalter. For saavidt Beløbet ikke slaar til, har vedkommende Embedsmand da maaske maattet tilskyde Resten af sin egen Lomme; men hvis der er blevet et Beløb tilovers, har den vedkommende Embedsmand muligvis betragtet det som en Fordel for sig. Det paataaler Statsrevisionen, og Udvalget kan slutte sig dertil. Der bør i saadanne Tilfælde aflægges Regnskab for Beløbene, idet vi betragter dem som anslaaede Beløb, der stilles til Raadighed, og den Del, der ikke benyttes, bør føres til Indtægt for Statskassen.

Den følgende Bemærkning angaar Righospitalet. Jeg skal ikke komme dybt ind paa det, men kun sige, at det synes, som om Righospitalets Statusregnskab ikke er rigtigt opført. Der findes under denne Status